

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 36Csp/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125205881
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4125205881.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav, ČR, IČ: 04 355 211, zastúpený advokátkou: JUDr. Katarína Hegedúšová, Majerníkova 3/A, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, C. D., o zaplatenie 317 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu istinu 317 eur s príslušenstvom a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že je právnickou osobou a žalovaný je fyzickou osobou. Žalovaný sa zaregistroval na webovej stránke E., požiadal ho o poskytnutie úveru 350 eur, poskytol mu svoje údaje a potvrdil, že súhlasí so smlouvou o zápůjčce, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a poskytnuté údaje sú správne. Na základe zmluvy č. 628460 zo dňa 10.05.2022 (ďalej ako zmluva), uzatvorenej podľa § 2390 zákona č. 89/2010 Sb., poskytol žalovanému úver 350 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť mu spolu s nákladmi 100 eur t.j. zaplatiť celkovú čiastku 450 eur, a to do 28 dní od poskytnutia úveru. Podľa zmluvy sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatom 100 eur. Pretože žalovaný záväzok riadne a včas nesplnil, stal sa jeho dlh splatný dňom 05.07.2022. Dňa 03.04.2025 bola žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaný uhradil ku dňu podania návrhu sumu vo výške 33 eur dňa 15.02.2024, ktorá bola použitá na čiastočnú úhradu nároku žalobcu. Žalobca si v zmysle nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. uplatnil voči žalovanému zákonný úrok z omeškania.

2. Súd po oboznámení sa so žalobou a prílohami vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby podľa § 138 Civilného sporového poriadku, pretože zo skutočností tvrdených v žalobe bolo po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná, pretože žalobcovi nebolo Národnou bankou Slovenska udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky. Zároveň ho súd vyzval pre prípad, ak by napriek tejto výzve na podanej žalobe trval, aby preukázal, kde a v akej výške boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky, a to v lehote 10 dní.

3. Žalobca doručil súdu vyjadrenie, v ktorom poukázal na to, že smlouva o úvere nie je neplatná pre nedostatok povolenia na poskytovanie a uviedol, že žalobca teda je riadne registrovanou spoločnosťou s príslušným podnikateľským oprávnením, na základe ktorého poskytuje finančné služby v prostredí internetu, a to vo viacerých jazykových verziách spotrebiteľských úverov a akýkoľvek opačný záver by mal za následok flagrantly porušenie práva EÚ. Podľa neho vo všeobecnosti je potrebné vychádzať zo základných pravidiel zakotvených v Zmluve o fungovaní EÚ: kapitola 2 čl. 49, čl. 54, 56; tiež poukázal na

Rozhodnutie vo veci C-76/90 F. G., vec Cassis de Dijon, vec C-384/93 Alpine Investments, odsek 48. Ďalej uviedol, že ani v prípade zahraničných bánk neplatí žiadna požiadavka pre nadobudnutie osobitnej bankovej licencie na území Slovenskej republiky a postačí len notifikácia príslušného orgánu dohľadu (t.j. Českej národnej banky) o zámere vykonávať činnosť v Slovenskej republike Národnej banke Slovenska. Stanovuje to ustanovenie § 11 ods. 2 Zákona o bankách (zákon č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov), podľa ktorého zahraničná banka so sídlom na území členského štátu je ďalej oprávnená na vykonávanie bankových činností podľa § 2 ods. 2 okrem bankovej činnosti podľa § 2 ods. 2 písm. m) aj bez založenia pobočky, a to na základe písomného oznámenia príslušného orgánu dohľadu členského štátu o predpokladaných bankových činnostiach doručeného Národnej banke Slovenska pred prvým uskutočnením bankového obchodu. Žalobca je právnickou osobou majúcou sídlo na území Českej republiky, ktorý na území Slovenskej republiky nemá zriadenú organizačnú zložku ani na území Slovenskej republiky nepodniká (a vykonáva činnosť výlučne na území Českej republiky). Žalobca a žalovaný uzavreli smlouvu o úvère v českom jazyku a podľa právneho poriadku Českej republiky, na ktorý v smlouvě o úvère nielen odkázali, ale na použitie ktorého sa aj dohodli. Samotné uvedenie českého právneho poriadku je dostačujúce pre voľbu českého právneho poriadku (ak je táto voľba vôbec nevyhnutná). V smlouvě o úvère (mimo obsahu VOP) strany sporu uviedli, že ju uzavreli podľa zákona číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (ďalej je „Občanský zákoník“), a zákona číslo 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvère, ve znění pozdějších předpisů (ďalej je „ZSÚ“). Aplikácia českého právneho poriadku v danom prípade nie je a ani nemôže byť pre žalobcu a spotrebiteľa menej výhodná. Ide totiž o poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom právna úprava poskytovania spotrebiteľských úverov je v EÚ plne harmonizovaná v podobe Smernice. V zmysle Nariadenia Rím I platí, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy sa použije právo krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa, t.j. tu slovenské právo. To však platí iba v prípade, ak veriteľ vykonáva svoju činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo veriteľ nevykonáva svoju činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa (ale napr. v "svojej" krajine), ale smeruje svoju činnosť na krajinu obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo na viacero krajín vrátane krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa. V danom prípade žalobca ako veriteľ vykonáva svoju činnosť v Českej republike, a nie Slovenskej republike. Zo zmluvnej dokumentácie uzavretej medzi stranami sporu je zjavné, že zmluvné strany sa dohodli na voľbe českého práva.

4. Súd doručil žalobu na vyjadrenie žalovanému dňa 25.07.2025, pričom ten sa k nej nevyjadril v súdom určenej lehote a ani do dňa rozhodovania súdu.

5. Podľa § 290 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmlouvou.

6. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v neprítomnosti strán sporu. Právna zástupkyňa žalobcu ospravedlnila svoju neúčast' a súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

8. Dňa 10.05.2022 bola uzatvorená (elektronicky podpísaná) medzi stranami sporu zmluva o úvère č. 628460; išlo o jednorazový, bezúčelový, nezáväzný úver, v sume 350 eur, spôsob čerpania bezhotovostne na účet, úrok 0%, odmena 100 eur, splatnosť dňa 07.06.2022, celková výška úveru 450 eur, RPSN 2 547,14%. Žalobca predĺžil splatnosť pôžičky žalovanému do 05.07.2022.

9. Výzvou zo dňa 03.04.2025 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 723,64 eur do 15.04.2025.

10. Súd sa s poukazom na § 295 CSP oboznámil s vyjadrením NBS (čl. 46) zo dňa 14.04.2025, ktorým banka súdu v inom obdobnom spore oznámila, že žalobcovi nebolo udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov podľa § 20 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., ani povolenie pre iného veriteľa podľa § 24 ods. 5 zákona. Žalobcovi bol rozhodnutím Českej národnej banky z 18.04.2023, právoplatného dňa 28.08.2023, odobraté povolenie na činnosť nebankového poskytovateľa spotrebiteľských úverov. Kasačná sťažnosť žalobcu proti rozhodnutie ČNB bola rozsudkom Najvyššieho správneho súdu ČR zamietnutá dňa 29.01.2025, sp. zn. 4 As 57/2024-64.

11. Žalobca na výzvu súdu zo dňa 09.06.2025 ohľadne preukázania poskytnutia peňažných prostriedkov žalovanému predložil potvrdenie o zrealizovaní transakcie zo dňa 10.05.2022 pre žalovaného v sume 350 eur.

12. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej ako zákona), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

13. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona, spotrebiteľským úverom nie sú úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

14. Podľa § 11 ods. 3 zákona, ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote navrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

15. Podľa § 20 ods. 1 zákona, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu:

- a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo
- b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

16. Podľa § 24 ods. 1 zákona, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až v), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

17. Podľa § 24 ods. 2 zákona, veriteľ môže poskytovať úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, ak má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a).

18. Podľa článku 18 odsek 1, 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo - bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka - na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

19. Podľa čl. 3 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej aj ako "Nariadenie Rím I"), zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

20. Podľa čl. 6 ods. 1, 2 Nariadenia Rím I., bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti

alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo
b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti. Bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

24. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

25. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 OZ Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

27. Žalobca je spoločnosťou – právnickou osobou so sídlom na území Českej republiky. Keďže na strane žalobcu vystupuje právnická osoba so sídlom v inom štáte ako je Slovenská republika, bolo potrebné najskôr posúdiť právomoc súdu vo veci konať a rozhodnúť ako aj otázku rozhodného práva, podľa ktorého je potrebné uplatnený nárok žalobcu posúdiť.

28. Vo vzťahu k právomoci súd uvádza, že dospel k záveru, že v predmetnej veci je daná právomoc slovenského súdu podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Brusel I: „Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.“

29. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom sporu je zmluvný vzťah s cudzím prvkom, sa súd zaoberal rozhodným právom, ktoré je potrebné v spore aplikovať. Z obsahu žalobcom predloženej zmluvy o úvere č. 628404 síce vyplýva, že bola uzatvorená podľa právneho poriadku Českej republiky podľa Občianskeho zákonníka č. 89/2012 Sb., avšak zmluva neobsahuje výslovné a jasné určenie voľby práva, ktoré mali možnosť ovplyvniť obe zmluvné strany (tzn. kedy by sa jednalo o jasnú dohodu oboch zmluvných strán, ktorú mohli tieto zmluvné strany ovplyvniť). Dojednanie vo všeobecnej rovine o rozhodnom práve je uvedené len vo všeobecných podmienkach, ktoré boli prílohou zmluvy o úvere, pričom boli vyhotovené pred kontraktáciou zmluvných strán, týkajúcej sa predmetnej zmluvy o úvere, spotrebiteľ preto nemal reálnu možnosť ovplyvniť voľbu rozhodného práva, a preto takéto určenie rozhodného práva nie je možné považovať za voľbu podľa čl. 6 ods. 2 Nariadenia Rím I. Samotný odkaz v zmluve na zákon č. 89/2012 Sb., Občianský zákonník a zákon č. 257/2016 Sb., o spotrebiteľskom úvere podľa názoru súdu nepredstavuje výslovnú dohodu o voľbe práva. Na daný

spor preto súd aplikoval predpisy platné na území Slovenskej republiky v nadväznosti na článok 6 ods. 1 Nariadenia Rím I., nakoľko zmluva medzi žalobcom a žalovaným sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa (Slovenská republika), pretože podnikateľ - žalobca, svoju činnosť smeruje na túto krajinu.

30. Zo spisového materiálu súd zistil, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 10.05.2022 zmluvu na diaľku, prostredníctvom internetovej komunikácie podľa zákona č. 89/2012 Občiansky zákonník a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ právna zástupkyňa žalobcu definovala uzatvorenie zmluvy tak, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o zápujčce podľa § 2390 a nasl. Občiansky zákonník, toto nebolo z ničoho preukázané s prihliadnutím na písomné znenie predloženej zmluvy. Na základe tejto zmluvy sa veriteľ zaviazal na žiadosť spotrebiteľa poskytnúť spotrebiteľovi peňažné prostriedky ako bezúčelový peňažný úver a spotrebiteľ sa zaviazal úver vrátiť a zaplatiť veriteľovi odmenu ako odplatu za poskytnutie úveru a prípadne všetky ďalšie platby, ktoré podľa tejto zmluvy súvisia s úverom ku dňu splatnosti úveru, na bankový účet veriteľa. Spotrebiteľ sa v zmysle zmluvy zaviazal zaplatiť celkovú čiastku úveru na účet veriteľa, špecifikovaný na webovej stránke.

31. Spotrebiteľ uzatvorením zmluvy vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol pred uzatvorením zmluvy oboznámený so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemal k nim žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať (čl. V. zmluvy). Okrem úverovej zmluvy žalobca predložil súdu aj Všeobecné podmienky poskytnutí úveru.

32. Súd mal preukázané z bodu 10. VPPÚ, že zmluva je uzatvorená vygenerovaním elektronickej verzie spotrebiteľovi v užívateľskom profile spotrebiteľa, a to iba po schválení odoslanej žiadosti o úver spotrebiteľa veriteľom. Z bodu 11 VPPÚ vyplýva, že zmluvou sa veriteľ zaväzuje na žiadosť spotrebiteľa a bez akýchkoľvek ďalších podmienok poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý, bezúčelový úver v lehote, uvedenej v zmluve, prevodom na účet spotrebiteľa, vedený v banke, alebo v pobočke zahraničnej banky so sídlom na území Slovenskej republiky, vkladom na účet spotrebiteľa, poštovou poukážkou a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, v lehote, uvedenej v zmluve. Spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovú dlžnú čiastku formou vkladu na slovenský účet veriteľa.

33. Súd v danej veci uvádza, že uzatvorená zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou. Nie je však spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., a to s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. l) predmetného zákona, účinného v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, pretože splatnosť úveru bola dohodnutá na dobu 28 dní a predĺžená do 05.07.2022, tj celkovo na 56 dní. Avšak zmluvu je možné posúdiť podľa ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka a s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

34. Podľa výpisu z obchodného registra predloženého žalobcom bolo preukázané, že žalobca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného poskytovanie alebo sprostredkovanie spotrebiteľského úveru. Súd konštatuje, že v zmysle citovaného § 2 písm. c) ZoSÚ, na neho treba hľadieť ako na tzv. iného veriteľa, pretože ide o právnickú osobu, ktorá v rámci svojho podnikania poskytuje úvery, spĺňajúce aspoň jednu z podmienok podľa § 1ods. 3 c), f) a l) (ide o úver splatný v lehote do 3 mesiacov).

35. Súd v zmysle § 185 ods. 2 CSP a § 295 CSP vykonal dôkaz, a to oznámenie NBS, kde bolo preukázané, že žalobca MINIHOTOVOST SE, nemá povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky, ktoré udeľuje Národná banka Slovenska, pričom ustanovenia § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. sankcionuje veriteľa poskytujúceho peňažné prostriedky neoprávnene bez povolenia neplatnosťou zmluvy. Existencia povolenia je a aj v čase poskytnutia peňažných prostriedkov bola podmienkou oprávňujúcou veriteľa poskytovať spotrebiteľské úvery a pôžičky spotrebiteľom na území SR. Je nepochybné, že pri zmluvnom záväzku je možné určiť si voľbu práva, avšak v prípade spotrebiteľa nesmie mu byť odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo rozhodným právom. Na území Slovenskej republiky nie je možné poskytovať úvery a pôžičky spotrebiteľom – veriteľom bez povolenia alebo nad rozsah povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska. Žalobca nie je a nikdy

nebol evidovaný v registri veriteľov Národnou bankou Slovenska, čiže takýmto platným povolením nedisponuje, uzatváranie zmlúv so spotrebiteľmi na území SR, je preto konaním v rozpore so zákonom. Nakoľko súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere nedisponoval povolením na poskytovanie úverov, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom ako iný veriteľ, je zmluva o úvere, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, v zmysle zákonného ustanovenia § 11 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného dôvodu žalobcovi neprislúchal nárok na vrátenie poskytnutého úveru, resp. ďalších plnení dojednaných v zmluve o úvere.

36. Súdu neprináleží skutkovo posúdiť žalobcom žalovaný nárok inak (napr. ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia) a prípadne priznať žalované plnenie z iného skutkového dôvodu. Súd zároveň uvádza, že zmena skutkových tvrdení predstavuje zmenu žaloby, ktorá však nie je v spotrebiteľských sporoch prípustná (napr. rozsudok KS v Žiline, sp. zn. 9CoCsp/5/2025).

37. Navyše, aj v prípade posúdenia žalovaného nároku ako nároku z bezdôvodného obohatenia (§ 451 Občianskeho zákonníka), by bol žalovaný nárok premlčaný, pričom ku premlčaniu, vzhľadom na skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, by bol súd povinný prihliadať, v zmysle zákonného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka z úradnej povinnosti. Žalobca v konaní netvrdil, kedy presne mali byť žalovanému peňažné prostriedky poskytnuté, produkoval iba skutkové tvrdenia, podľa ktorých mu mali byť poskytnuté peňažné prostriedky na základe zmluvy uzatvorenej dňa 10.05.2022, so splatnosťou dňa 05.07.2022. Žaloba bola podaná dňa 05.06.2025 (č. I. 15 spisu), keď v prípade práva na vydanie bezdôvodného obohatenia plynie v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka dvojročná premlčacia doba, ktorá by uplynula dňa 10.05.2024. Napriek nevymedzeným konkrétnym skutkovým tvrdeniam žalobcu o presnom čase poskytnutia peňažných prostriedkov je možné konštatovať, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonnej dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Súd na podklade týchto zistení podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol. Podľa názoru súdu tak už okamihom vyplatenia finančných prostriedkov žalovanému, a to dňa 10.05.2022 (deň uzatvorenia zmluvy), vedel žalobca o tom, že mu vzniklo bezdôvodného obohatenie na strane žalovaného, pretože vedel, že poskytuje svoje finančné služby na území SR bez povolenia NBS, v dôsledku čoho sú uzatvorené úverové zmluvy neplatné. Súd preto dospel k záveru, že žaloba bola podaná až po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby (k obdobnému právnomu názoru dospel aj Krajský súd v Nitre, sp. zn. 8CoCsp/23/2021, 8CoCsp/8/2025), a to aj s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka, kedy je súd povinný prihliadať na premlčanie z úradnej povinnosti. Súd zároveň poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019, z ktorého okrem iného vyplýva, že: „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.“

38. Žalovaný bol v spore úspešnou v celom rozsahu a vznikol mu s poukazom na ustanovenie § 255 ods.1 CSP nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že z obsahu spisu mal súd zistené, že žalovanému v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a žalovaný si ani žiadne trovy v konaní neuplatnil, aj s poukazom na čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcich procesnú ekonómiu, rozhodol súd priamo tak, že žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.